

Foruden denne Afvigelse fra det, man vedtog i 1910 vedrørende Fradragsreglerne, er der en mindre Bestemmelse vedrørende den årlige Lejeværdi. Den Lejeværdi af en Lejlighed, som efter Bestemmelserne i 1910 maatte fritages for Skat, er blevet en lille Smule forhøjet, fordi man har ønsket at afrunde opefter, saa Tallene blev delelige med 5, hvor de før var delelige med 12. Forskellen er ubetydelig. Paa Landet kunde Lejligheden være til en Værdi af indtil 72 Kr., nu maa den være til en Værdi af indtil 75 Kr., i Provinserne kunde den være til en Værdi af indtil 144 Kr., nu 150 Kr., i København før 216 Kr., nu 225 Kr. Af samme praktiske Hensyn har man ogsaa i samme Paragrafs 3die Stykke forhøjet den fritagne Lejeværdi til en Femtedel større end de foran angivne Summer for Boliger, som af Foreninger opføres til Beboelse for Arbejdere. Dette Tal var i Lovforslaget af 1910 en Sjattedel, nu er det en Femtedel.

Endelig har man i § 6 indført Bestemmelsen om, at de tvungne halvårlige Vurderinger afløses af helaarlige, og i § 7 gives der Indenrigsministeren Bemyndigelse til at give København og de Købstæder, som har indført Ejendomsskyld, Ret til at ændre deres kommunale Promille i Overensstemmelse med de her fastsatte Fradragsregler. Om disse reelle Spørgsmaal, hvorom der i Udvalget er formuleret Spørgsmaal, hvorved Lovforslaget fremtræder i Udvalgets Form med 7 Paragraffer, har der været fuld Enighed i Udvalget, og man tillader sig at forvente, at det høje Ting vil vedtage Lovforslaget i Udvalgets Affattelse. Som udførlig omtalt ved første Behandling vil mange praktiske Opgavers Løsning blive lettere, naar dette Forslag vedtages. Overskyldraadet, Sogneraadforeningerne og Folketinget i 1910 har været enige om Hovedtrækkene i disse Ændringer i Ejendomsskyldloven, og nu sidst har den kommunale Skattekommission enstemmigt stillet Forslag om Gennemførelse af de to Hovedopgaver: Femaarige Vurderinger i Stedet for tiaarige, og en Vurdering af Landets Jord i dens Helhed.

Dette er altsaa selve Lovforslaget, som det foreligger fra Udvalgets Haand. Men det er naturligt, at naar et Udvalg behandler en saa betydningsfuld Lov som Ejendomsskyldloven, selv om vi kun har til Hensigt at behandle den paa et Par Punkter, opstaar der Særønsker. De fremkom allerede her i Tinget, og de har

ogsaa været til Stede i Udvalget. Man har behandlet adskillige Spørgsmaal, men er blevet enig om at nøjes med at formulere det, jeg allerede har nævnt, og det øvrige har man da kun villet fremsætte til Overvejelse og Betragtning. Man er enig om, at da der her ikke foregaar nogen egentlig Revision af Ejendomsskyldloven, kan man ikke komme stort videre, end her er sket. Det er en Lejlighedslov, som er paabudt af Forholdene i det praktiske Liv og i Administrationen. For de fremsatte Tanker ønsker vi derfor kun at gøre ganske kort Rede i Betænkningen og her, og vi haaber da, at de til sin Tid vil kunne faa den Betydning, hver enkelt maatte tillægge dem.

Her er jo ikke Tale om nogen egentlig Revision. Jeg skal kort notere, at man fra flere Sider var misfornøjet med Fradragsreglerne i § 5, fordi man mente, at det i Hovedsagen er Husejerne, som disse Regler vil begunstige, medens man ønskede, at de skulde være til Fordel for Lejerne. Dette er imidlertid et Spørgsmaal om Overvæltningmulighederne, og det er et saa stort Problem, at det ligger helt udenfor dette Udvalgs Opgave at tage det op til Behandling. Selve Tanken har været fremme i de gamle Bestemmelser med Hensyn til Bygningsafgiften, og Bestemmelserne er derfra overførte i Ejendomsskyldloven af 1903, de kommer igen her blot i en noget ændret Form fra den, hvori Folketinget vedtog dem i 1910, men der kunde ikke paa dette Omraade være Tale om at skride til nogen egentlig Reform. Dog har enkelte Medlemmer ønsket at faa det udtalt, at de ikke tror, disse Fradragsregler kommer de rette vedkommende til gode. Ligeledes er der fra samme Side paapeget, at Forholdet 225 Kr., 150 Kr. og 75 Kr. for de Lejesummer, som fritages for Skat henholdsvis i København, i Byerne og paa Landet, ikke er helt korrekt, thi, siger man, man faar en bedre Lejlighed i København til 225 Kr. årlig end paa Landet til 75 Kr. Om disse Spørgsmaal er der rummelig Plads for Strid, og Udvalget har nøjedes med at notere det, som her er sagt.

Der er fra Grundejernes Fællesudvalg tilstillet Udvalget en Udtalelse, som først er kommet Udvalget i Hænde, efter at det har afgivet Betænkning. Jeg skal ikke unnlade at indskyde et Par Bemærkninger derom. Det udtales, at disse Grundejerforeninger allerede for 5 Aar siden har udtalt Ønsket om, at der maatte ske Fradrag for Lejesummer, der laa højere end